

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak:				A szerkesztésért felelős		Szerkesztőség Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (emelet)	
Melyeken:		Vidéken:		K u t a s i I m r e		Kiadóhivatal Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (földszint)	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona	kiadó a lap tulajdonos		Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vételnek fe	
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "				
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "				
Egy hónapra	1 "	Egy hónapra	2 "				

Debreczen szellemi élete.

Debreczen jun. 18.

Van-e Debreczennek szellemi élete s ha van miben nyilvánul s ha nincs, mi ennek az oka: oly kérdések melyeket a napirendbe felvenni nem éppen felesleges dolog, ha bár egy rövid életű, szűk keretű cikk által történik is az.

Hát mondjuk ki egyelőre, hogy ha van is Debreczennek szellemi élete, mert hiszen elvégre ennek lennie kell, az éppen olyan mint a társadalomé, melyről tudják, hogy van, de hatása alig érezhető s különleges területen elszigetelten működik.

Egyébiránt a hol a társadalmi élet ilyen, ott a szellemi élet sem lehet más, egyik a másiknak lévén a megteremtője, vagyis: az ok okozat is lehet és ez is ezen a téren.

Debreczen város szellemi életének nyilatkozatait csak egyes tünetekben látjuk.

Hirlapjainkban azok szellemi munkáival találkozunk legtöbbször, sőt csaknem kizárólagosan, a kiknek a hirlapírás, hogy úgy mondjuk: kenyérkereseti forrásuk s ugyan ritka és különös ügy lehet az, a melynek érdekében a nagy közönség köréből valamelyik illetékes egyén tollat ragad fel.

Ez mutatja mennyire közönyös a nagy közönség saját ügyei iránt s ez az oka,

hogy sok oly dolog történik nem jól, a mi a közönségre nézve kívánatos volna.

A szellemi élet nyilatkozhatnék azonban más uton is, mert hiszen szellemi téren működő jelesekben szegények nem vagyunk, de hát nincs tér, nincs alkalom, a hol a meglevő akarat alkalmas módon érvényesülne.

A társadalom elfeledkezett erről gondoskodni s nincs egy központ, honnan való kiinduljon, a hol az e téren való nyilatkozatok egyesülhetnének, táplálhatnának.

Hidegen viselkedünk az irodalom és a művészet iránt, mert hiszen irodalom ápolásnak a hirlap olvasást, esetleg járatást épenséggel úgy nem nevezhetjük mint a színházba való olykori megjelenés sem a művészet istápolása.

Pedig a szellemi élet terén is megvannak ezek minden osztálya tagjaiban a társadalomnak s nemcsak anyagiakban dúslakodó Debreczenről kell álmodozni, mely pompás palotákkal, díszes közterekkel tündöklök, — hanem virágzó szellemi életű Debreczenről is, melynek közönsége a műveltség alapján fejlett irodalmi és művészi izlésnek hódolton s tudjon e téren eredményeket sikereket felmutatni is.

Egy időben a felolvasások rendezésében vélték sokan Debreczen város szellemi életének csiráit életre kelteni, de a talajban

addig válogattak míg beleválasztottak. A közönség kezdett a szellemi élet emez első nyilatkozatai iránt melegen érdeklődni. — a felolvasásokat látogatták, azok megbeszélés tárgyait képezték a társaságoknak s hihető volt, hogy e téren több-több jelek fognak támadni, a melyeknek kielégítése a virágzó szellemi élet fellendítésének tényezője leendett.

A közönséget senki nem vádolhatja sem jogosan, sem méltányosan. Debreczennek nagyon is jó, nagyon is érdeklődő közönsége van, csak hogy az a közönség nem kis kora s szellemi táplálékában igen helyesen válogatós is.

Ha a közöttünk élő kitűnő szellemi erők, tudásaik bizonyos részét közölni akarják az érdeklődőkkel, lehet közönségre bizony számítaniok s ha évről-évre fokozatosan fáradoznánk minden téren, — felolvasások útján, a szellemi élet megalkotásán, bizony sokat lehetne használni Debreczen művelődésének.

Irodalmi és művészi izlését tisztítani nemesíteni akarja e város közönsége s hol eszközölje ezt: mikor nincs alkalma s higgyük el, nem a nagyközönségen mulik, hogy az ily alkalmak nem mutatkoznak.

A művészetnek nincs hazája nálunk! No nem a színészetre nézve értjük ezt a kijelentést, mert ezen a téren ugyan panaszsra nem lehet okunk amennyiben

Tárcza.

Késő bánat.

Irta: Nelhibel Anna.

Lágy fuvolaszó szakítja meg a falu éjjeli csendjét. Ude leányhang kíséri a fuvolát. A legények és leányok jönnek haza a tanyáról — s bár késő estig dolgoztak, jókedvvel térnek vissza a faluba,

Mintegy áhitattal tekintenek mindannyian Péter Danira aki tanulatlan paraszt legény létére valódi művészettel kezeli a fuvolát. Az andalító hangok annál is inkább elbűvölik a falu leányait, mert Péter Dani ritka szépségű legény. — Sok leány szívében édes érzéseket gerjesztett ő már varázs fuvolájával. De a legény hideg tekintettel méri végig az érte epedőket — csakis abban leli örömet ha bus nótáival megrikatja hallgatóit s majd ismét friss csárdással kedvre deríti őket. — Akadt mégis egy leány, akivel szemben felülvadt Péter Dani szívhidegsége. Az oly szép mint kedves Pató Erzsire nem volt képes ridegen tekinteni; de sőt benső tűz hatotta át valahányszor szeméi a leánnyal találkoztak. S művészi ihlete is a legmagasabb fokra szállott ha fuvoláját Erzsire kísérte szép csengő énekével.

A fuvola édes hangja Erzsire ezüst csengésű énekével egybe olvadva nemcsak a fiatalokat andalította el, hanem az őszülő, öreg emberek keblében is egy-egy hirt meggondított rég elfeledett időket újítva meg lelkükben.

Egyébként is öröm volt nézni Danit és Erzsire egymás mellett. Onkéntelenül is azon gondolat szállta meg a szemlélőt: valóban egymáshoz illő, szép egy pár lesz ezekből. — Amde más volt megírva a csillagokban!

Néhány nap óta szokatlan szórakozottság vett erőt Danin. A külömben szorgalmas legény, nagy pauzákat tartott munka közben s merően a levegőbe bámult. Ma is midőn a munkáról haza térve szokása szerint Erzsire énekét kíséretében fuvolázott hangszere el-elnémult — le-le esett ajkáról.

Csodálkozva néztek a legények és leányok Danira. — Erzsire pedig megréműve tapasztalta szíve választottjának szokatlan viselkedését. — De senki sem kérdezte Danit: mi a baja? — Még mielőtt a faluba érte elmúlt a fuvola és az ének — — Jó éjszakát s csendes nyugvást kívánva egymásnak osztott szét a falusi fiatalok hogy a nap fáradozalmait puha ágyban kipihenje.

Pató Erzsire azonban nem tudott aludni ez éjjel. Keblére szoritotta kis kezét. Hallgatta az éj titokzatos csendjében felmerülő hangokat; — a tücsök cziripelését a kukuk sikoltását. De nem az éji hangok hanem szíve heves dobogása tartotta őt ébren s űzte el szeméről az álmot. A szerelem rabolta el, a szegény leány nyugalmát. Eddigelé csakis boldogsággal töltte el szívét ez édes érzelem: és rózsás színben ecsetelte előtte a jövő. Most azonban egy új előbb ismeretlen érzés topdázott szívébe; a féltékenység. Jaj annak akit a démon fölkeres. Szüntelen kínozza, mardossa áldozatát s előbbi boldog reménykedések helyett a sötét kétségbeesés

felé sodorja a gonoszul meggyötört lelkét. — Erzsire is a féltékenység démonával küzdött.

— Péter Dani! hej te Péter Dani! — így sóhajt fel a leány — mért is születünk mi egy faluban. Lennél te a világ másik végén inkább hisz' tudom ugyse volnál nekem parasztlány; másfelé huz a te szived, mióta az a szép urikisasszony megdicsért a furulyázásért. — Menj hát; ha nem vagy hozzám való! Más élet vár te reád: itt marad egy szegény leány, összezuzott szívvel, kihalt reményekkel. Minek is néztél reám? Lettem volna még legényé, de most már nem kell senki se. — Jaj Istenem! hogy néztek rám a lányok, mikor a szép kisasszonnyal beszélgetett — azt mondták: — ne engedjem, mert elveszi tőlem. — Hát menjen! — feleltem — ha nem kell neki parasztlány, van elég uri dáma; nekem sem kell urifü, csak ilyen magam fajta becsületes munkás legény... így feleltem; míg a szívem azt dobogta! beiehalok, úgy is — ugyis ha elhagy! Istenem! Istenem! — zokogá s az ablakon keresztül fölnezt az égre, közvetlenül felettök, ragyogtak a csillagok, szinte, mintha kezével elérhetné, oly közel látszóttak lenni. Pedig hej! messze, messze vannak a végtelenségbe. épp úgy, mint az ő reményeinek megvalósulása. A lekaszált fű, összehordva, kellemes illatot terjesztett; a szellő elhozta hozzá a nyitott ablakon keresztül; a suttyogó, kábitó éjjeli szellő, mely szinte ellankasztja az embert, s kéjes mámorba ringatja. — De hajh! nincs most ez hatással Erzsire kedélyére. Sejtelmek, kínos sejtelmek gyötörték őt; azt sugta neki valami, hogy az éjen át elveszti, örökre elveszti forrón szeretett Daniját.

széles e hazában nincs olyan mint Debreczenben, ámde ez még nem művészetpróba és nem a művészi tiszta igények kielégítésére vall, mert e téren többet követelhetünk,

A magasabb vagy ha tetszik az úgy nevezett klasszikus zenének nincs tere nálunk s ha a zenede működik is e téren, amennyiben az a zene iránt való rokonszenvet növendékei lelkébe ülteti, mi lesz abból, mikor az ápolására nincs semmi tényezőnk s cigány zene, operettek s dalár estélyek töltik be — minden e téren jogosan nyilatkozható magasabb és nemesebb vágyakat.

Pedig hát a magyar irodalomnak, főképp a magyar szép irodalomnak és a magyar irányu művészetnek, a magyar klasszikus zenének méltán meg lehetnek a követelése Debreczen, a legmagyarabb alföldi város közönsége irányában s ha itt nem talál alkalmas talajt vándorlásában, ugyan mit kívánjunk más városoktól, hol a magyarság közd az idegen elemekkel, melyek nagyon jó melegágyakat teremtenek az idegen főképp a ránk nézve nagyon veszélyes német kultúra részére.

A szellemi életnek van táborra, csak zászlója és zászlóvivője nincs Debreczenben.

Nem vád ez, de egy sajnós jelenség kimondása, melynek hátrányait már is érzi a város közönsége s érezni fogja a jövőben.

A Csokonai-kör, a kaszinó, a polgári, az iparos és egyéb körök mind egy-egy zászlóvivők lehetnek a város szellemi életének virágoztatása terén s nem vélünk tulságba esni, ha kijelentjük, hogy minden

zászló alá nagy és tiszteletreméltó tömeget lehetne könnyen toborozni.

Nos, ki kell tüzni azokat a zászlókat!

Debreczen nagyságát, fejlődését minden oldalról bizgatják, — kérjük: nem időszerű-e a szellemi élet terén is hatni, alkotni? — Ez a társadalomnak szép és nevezetes eredménnyel kecsegtető feladata, melyben több a dicsőség teljes sikerrel biztos reménye, mint a vele járó fáradság s áldozat.

Egett sebek gyógykezelése.

Debreczen, jun. 18.

A mindennapi életben a leggyakoribb balesetek egyike, hogy megégetjük magunkat. A szivaros férfiú épp úgy, mint a konyha tűzhelye körül forgoló háziasszony ki vannak téve annak az eshetőségnek, hogy a kezük nagyon is közeli érintkezésbe jut a tűzzel. Nem is említve a cselédek vigyázatlanságát a petróleumos lámpa, a hajfodó-ajtásra való spirituszgőz és a forró víz körül, mely már számos súlyos következményű balesetnek volt előidézője. Még az is meg- esik, hogy a vigyázatlan dajka tulságosan forróra hevíti a fürdővizet és a szegény, gondjaira bizott kised adja meg ennek az árát.

Mind Ezekben az esetekben a gyógyulást nagy mértékben befolyásolja az első kezelés. Ha tudjuk, miben áll az első segélynyújtás, módfelett megkönnyíthetjük a később érkező orvos munkáját. Minden egyes esetben meg kell vizsgálni, milyen az égés. Ha az érintkezés az égési sebet okozó anyaggal csak futólagos volt, egyszerű bőrgyulladás

támad az illető helyen, mely nagy fájdalmat okoz ugyan, de nem veszedelmes. Ha azonban magasabb volt az égést okozó tüzes anyag hőfoka, kisebb vagy nagyobb hólyagok támadnak, melyek tele vannak vízenyös folyadékkal. Ezek már sokkal veszedelmesebbek, olyannyira, hogy ha a testnek több mint felét elborítják, a halál elkerülhetetlen. Sőt kisebb terjedelmű égésnél is könnyen beállhat a veszedelmes komplikáció, mivel genyedetést idéz elő, mert ha nem is halálos kimenetelű, de az illető testrészt sebforradással csufítja el.

Kiseb égési esetekben jól szolgálatozat tesznek a hűsítő borogatások. A jéggel megtöltött hólyag különösen ajánlható, mivel a nedvességet elhárítja. Az eféle borogatást hosszabb ideig kell alkalmazni, hogy gyuladás ne támadjon. Valamely indifferens pornak a sebre való hintése is ajánlható. Ilyenek a buzaliszt, a burgonyaliszt, a szénsavas nátron. De ügyelni kell, hogy az illető anyag ne jusson a nyílt sebbe, mert könnyen idézhet elő fertőzést.

Ha azonban az égés olyan természetű, hogy már hólyagok támadnak, ajánlatos, hogy a hólyagokat közvetlenül a bőrből való támadásuk helyén felszúrjuk és kinyomjuk. Magát a hólyagbőrfeületet ne távolítsuk el, mivel az a legjobban védi meg a sebet külső és ártalmas befolyások ellen és arra is ügyeljünk, hogy a felszúrásra használandó eszközt — mely lehet kés, vagy tű — olyannyira hevítsük, hogy a rajta levő játhatatlan, de fertőzést okozó csirák eltávolíttassanak. Ha ezt megcselekedtük — minden körül mények között a legjobb, ha orvos végzi ezt a munkát — valami hűsítő kötést alkalmazunk az égési sebre.

Hirtelen felugrott fekhelyéről s felöltözve kilopódzott házból; a kertek alatt sietve ment a falu végére, a hol a gazdag, városi nyaralók villái vannak. Erzsit nem esalta meg sejtelve, mert Péter Dani sorában, azon éjjel nagy fordulat állt be. Az ott nyaraló művészársaság egyik tagjának, egy kaczer színésznőnek, igen megtetszett a legény s felismerve benne a zenei talentumot, elhatározta elősegíteni kiképzését. Ő maga is, igen alacsony sorsból emelkedett művésznővé s mások segítségével jutott fel a hírnév magaslatára. Ámde, mennyi küzdelem s áldozatba kerül ez, mennyi illúzió tűnik el addig; ezt csak egy művész tudja!

Fényes társaságot gyűjtött ez este össze a színésznő s rejtélyes mosolyjal ajakán biztatá vendégeit, hogy egy kellemes meglepetésben fognak részesülni. Levezeté a kised társaságot, a állája előtt elterülő, vadvirágos rétre, ott padokból s asztalokból összerőtt, rögtönzött tanyát alkottak maguknak. A városi, villamos ivlámpa helyett, a szelid hold hinté ezüstös sugarait a csendes tájra. Egyszerre, az aranyos rendező elűnt, hogy vissza térjen egy csinos parasztleánygyermekkel; ki fuvolával kezében, lépett a meglepett úri társaság elé. Csalódás tükröződött az arcokon, mert másnemű meglepetést vártak: de midőn a legény elkezdé varázs fuvoláján a nótáit játszani, legott megváltozott a társaság véleménye. Mikor elhallgatott a fuvolázó legény, tapsvihar dőrt ki s mindnyájan gratuláltak a bájos Sziklai Sáriknak, a híres primadonnának; a ritka meglepetésért. Kérdésekkel ostromolták: — hol szerezte? — gyönyörű volt, halljunk még egyet! — ily felkiáltásokat lehetett hallani. Az első rangú s kényes izlésű művészek részéről, szokatlan valami volt a nagy lelkesedés: de hát a falusi balzsamos lég; a vi-

rágillat; a tele hold fénye, melynek keretébe oly jól beillt a furulyázó legény alakja; mind hozzájárult az igézethez. Ők most csupán mint emberek; élveztek minden kritika nélkül. Nem is sok biztatás kellett s teljesen egyetértettek az aranyos Sárikkal abban: hogy e kiváló tehetség, parlagon nem maradhat s elhatározták; hogy ki-ki tehetséges szerint pártfogolni és segíteni fogja őt.

Ki volt most boldogabb Daninál?! — Letérdelt a szép pártfogónó előtt, összecskolta ruháját, kezét, tuláradó boldogságában. Hogyis ne! régi álma teljesült ez este; lehetővé tették neki, hogy kiléphessen a nagy világba s távozhasse e megunt falusi körből. Öröme, annyira elfoglalta, hogy nem vette észre: ott, a palánkon túl, mily szomorúan néz reá Pató Erzsit; ki meglátva őt bemenni a villába, utána jött s tanuja lett, hűtlen kedvese dicsőségének. — Oh! mint szorult össze szive; azt hitte megőrül! Éles sikolylyal futott el onnan, hol rombadőlt minden reménye.

Meglepetve tekintettek a fényes, úri vendégek oda: honnét a szegény leányka eltűnt. De nem láttak semmit, mi megmagyarázta volna, kitől eredt a fájdalmas kiáltás: mely úgy hangzott, mint egy szíven talált kis márdar halálsikoltása.

Egy szép, ősziről tudta meg Pató Erzsit, hogy kedvese elment a művészekkel, itt hagyva őt bucsuzás nélkül. A falu előcsahosa, a vén Borcsa néni ujságolta neki. Nyugodtan, minden felindulás nélkül halgatta végig a csacska asszonyt. Ne lássák mások, mily hatást tesz rá e szörnyű hír, mint rombolja szét reményeit: ne tudja senki mint nyilatja át szívet, lelkét az öldöklő fájdalom. Csak mikor elment a hihordó néni, csak

akkor borult szivettépő zokogással az asztalra. Héj Péter Dani! Valamikor drágán megfizetnéd az érted ontott könnyeket: most eldobtál magadtól egy hű, szerető nő szívet; de lesz még idő, mikor a világ az összes kincseit odadnád egy napjáért, egy órájáért; az igaz szeretet által nyújtott boldogságnak.

Ah, de az már későn lesz!!

* * *

Oh! nyugalmas, csendes kis falucska, messziről fehérítő házikóiddal, mily ünnepies díszbeöltöztél! Megszóla a kis harang, de nem is úgy, mint másnapokon: ünnepies csengés bongással hirdette; hogy ma nagy nap van, husvét szent ünnepe! — feltámadott az Isteni Megváltó!

Másnap az ünnepi rendet élénkséggé váltja fel. Az ilyenkor szokásos öntözködés, nagy sürgést forgást idéz elő. Van is sikongás, mikor a legények, egy-egy leányzót odaczipelnek a kuthoz s leöntik: jó, hideg, friss vízzel, csakugy reszket szegény leány belé. Az ijedelem azonban korántsem olyan nagy mint mutatja: — de sőt örömmel tűri a rázudított sok vizet. Azt venné zokon, ha kedvese meg nem locsolná amugy alaposan. Fényegeti is az öntözködő legényt a leány: — »Várjon csak, majd visszakapja holnap! — Mire nagy nevetés a felelet. Hogyne, majd holnap talál, bár csak egy legényt is a faluban, Mindannyian kiszöknek, ha még olyan dolog lenne is: — a kis erdőbe; a hol ezer meg ezer a búvóhely. S ha még oda is utánuk merészkedik egy pár bátrabb leányzó; jobb nekik ha rá nem találnak a legényekre: mert ezek a kapott vizért legott bosszút állnak; össze-vissza csókolvá az öntözködő lánykát: Mire azután fordul a koczka. Szeretpet cserélnek s az előbbi üldözők futásban keresnek menedéket.

Kötésne viz vegyülék azonban jobban háztartás az első segélyt és a kárelővedés, tés, később pontjából, területen a k Fölösleg hogy súlyos orvos segítsé

Kip kop — Ki az — Kérem — De ki — Csak — De i

gram! — Épen sem lát ugye — De m kezdtém leve — Nem — Szem

tóm elő! K lem? — Ah, m — Hogy

dom... — Szere — Ah! — Szere csásson be, mennyire szer — Fölös a szerelme. — De ha

A husvét dám öntözködés nevezetessé vált zene, az megszóla. S a jönnek a legé Boldog minden Ott van az eg

De mégis leány ott szor virágos kertbe gyatottan, egy dalom.

Pató Erzs Péter Dani tá nasz nélkül, szivében éli e anyja, annak veit; de drága alusza örök a

Édesatyja tudja, mi bánt lelkét, csak be Egy-egy szelid rendszerint ki apám semmi! jó kedvű lenn csóvágatja fej nem lesz eni

Egy késő zsiék ablakát. beereszté a k szerű mécesst ben, midőn Pé vényben. Nem nem finom ur Megsem kérdé mély ha az egykori par

Kötésnek sok helyütt a lenolaj és méz víz vegyülékét használják, az első helyett azonban jobban felel meg a karbololaj. Minden háztartásban készletben kellene tartani az első segélynyújtás szempontjából a lenolajt és a karbololaj. Eleinte, míg a seb felülete nedves, többször kell változtatni a kötést, később azonban a bőrképződés szempontjából, hosszabb ideig maradjon a seb felületen a kötés.

Főlegesen talán külön hangsúlyozni, hogy súlyosabb égési esetekben mindig az orvos segítségét kell igénybe venni.

A jó barátó.

Kip kop! Kop kop!

— Ki az?

— Kérem szépen, nyissa ki az ajtót!

— De ki az?

— Csak nyissa ki, majd megtudja.

— De ilyen későn! — Lehetetlenség, uram!

— Épen azért, mert késő van és senki sem lát ugye: nem lehetetlenség.

— De már le akartam feküdni, már el is kezdtem levetkőzni...

— Nem baj!

— Szemtelen! Takarodjék innen az ajtó elöl! Különben is mi dolga van velem?

— Ah, még kérdezi!

— Hogyne kérdezném, ha nem tudom...

— Szeretem önt, asszonyom!

— Ah!

— Szeretem, s azért kérem, hogy bocsásson be, mert el akarom mondani, hogy mennyire szeretem...

— Főlegesen, barátom, — nem érdekel a szerelme.

— De ha nagyon szeretem!

A husvét másodnapját nemcsak a viadém öntözködés, hanem a délutáni táncz is nevezetessé teszi. Az egész nagybőjtön elnémult zene, az ünnep másod napján ismét megszólal. S a zene hangjára csoportosan jönnek a legények, leányok a táncz helyre. Boldog mindenki ha kedvesével tánczolhat. Ott van az egész falu fiatalsága.

De mégis hiányzik valaki. Egy szegény leány ott szomorkodik, a házuk előtt elterülő virágos kertben. A kis padon ül, árván, elhagyatottan, egyedül, mint a megtestesült fájdalom.

Pató Erzsí a szomorkodó leány, a ki Péter Dani távozása óta, — bár némán, panasza nélkül, de mérhetetlen fájdalommal szívében éli egyhangú napjait. Ha élne édesanyja, annak el tudná mondani lelke keserveit; de drága szülője már rég a temetőben alussza örök álmait.

Édesatyja, az egyszerű pór ember, jól tudja, mi bántja szeretett gyermeke szívét-lelkét, csak benső részvétellel tekint Erzsíre. Egy-egy szelid szóval vigasztalja őt. A leány rendszerint kitérőleg felel: »Nincs nekem jó apám semmi bajom; csak hogy nem tudok jó kedvű lenni.« A szegény apa meg-meg csóválgatja fejét, s azt mondogatja magának: »nem lesz ennek jó vége!

* * *

Egy késő nyári estén megrögzötték Erzsíék ablakát. Felkelt az öreg Pató bácsi és beereszté a kései látogatót. Meggyújtá az egyszerű mécsest s majd elesett meglepetésében, midőn Péter Danit ismerte fel a jövevényben. Nem a hajdani parasztleány, hanem finom uri ember állott előtte.

Megsem ismer Pató bátyám ugye? — kérde mély hangon. — Én vagyok ám Dani, az egykori parasztfiú!

— Szeretném látni azt az embert, aki ne szeretne engem!

— De én nem úgy szeretem, mint mások, hanem egész másként, sokkal hevesebben. Annyira szeretem, asszonyom, hogy meg is tudnék halni önért!

— Nagyon szép, de ez nekem mindegy.

— Mindegy?

— Igen. Nem törődöm vele, akár él, akár meghal!

— Ön kegyetlen!

— Nem vagyok kegyetlen, — de ön egyáltalában nem érdekel engem.

— De hátha vannak olyan tulajdonságaim, amelyek érdeklik?

— Például?

— Legfőbb erényem, ... hogy fiatal vagyok.

— És naiv, hogy ne mondjam: csacsi... Ugyan kérem, hagyjon nekem békét... Álmos vagyok és aludni akarom.

— Szégyenlem ugyan bevallani, de azt is mondják, hogy szép is vagyok... Fekete és dus a hajam, kék a szemem, piros az ajkam, csinos a bajuszom...

— És üres a feje! Ugyan menjen már, kérem!

— Hát nem használ semmi? Se a szerelem, se a flatalság, se a szépség?

— Mindezzel nem törődöm.

— Jól van, — önnek más kell, már látom. Hát beszéljünk komolyan... Tudja meg, hogy én gazdag vagyok sőt nagyon gazdag. Egész életemben sohasem kell dolgoznom, van huszezer frank jövedelem a tőkém után, s ezen kívül van egy házam árnyas kert közepén, vannak lovaim és automobilom... Egy szóval gazdag vagyok...

— És ostoba!

— Nem sajnálnám a pénzt, akármenyit követelne!

— De most már menjen innen, mert különben kiabálok!

— Mégis kegyetlen... Tudja meg, hogy ön nélkül nem tudok élni. Ha nem

Kezén fogva vezetett egy kis fiút, ki hosszú, szőke fürtös leomló haja s finom, előkelő vonásaival, még a pislogó mécs homályos világánál is kedves jelenség volt.

Erzsíkém! — kiált az ősz ember — kelj fel leányom, nézz ide kit látsz. — A már előbb felébredt leányka, teljesen felöltözve jött elő hálókamrájából és... megismerte ő is. Lett legyen bármennyire elváltozva; fölismerte a szerelem szemével, a szív ösztöneivel. Első gondolata volt: odarohanni s karjaival körülfonta nyakát, kisírni két szemének tengernyi könnyeit... De mielőtt gondolatát foganatosíthatta volna, a nagy izgatottság erőt vett rajta, szédülni kezdett s ájultan rogyott a földre. — Rémülten futott hozzá az apa: — Lányom Erzsí mivel? — A kis fiú is megijedve, kerekre nyitott szemével nézett, hol az elájult, hol a férfit, majd görcsösen ez utóbbiba kapaszkodva, füleibe sugá: »Az a néni meghalt!« — Légy csendesen fiam — válaszolt az apa — ne félj semmit; — azután gyöngéden kibontakozva a gyermek karjai közül: az elájult leányt az öreg segélyével ágyra fektette. — Mindketten élesztgetni kezdték őt. Erzsí nemsokára élet jelt kezdett mutatni; felnyitá egy perczre, de újból bezárta bágyadt szemét.

Dani és az öreg e közben halkán pár szót váltottak.

— Mióta elmentél édes fiam — így kezdé Pató bácsi — az én szegény anygalkám úgy hervadt, mint a letépett virág; napról-napra, lassan észrevétlenül. — És zokogva mondá el szenvedéseit, öreg szívét kiöntötte előtte, de minden szemrehányás nélkül: jóságos szívében a legkisebb haragot sem érezte irántában; mert ime visszajött; nem hiába biztatá szép szavakkal: reményekkel; miket ugyan maga sem hitt el. S most kell ily betegnek lennie.

hallgat meg, ugysem ér mér nekem az élet semmit. Leugrom innen a harmadik emelet-ről, s meghalok az ön ablaka alatt...

— Csak rajta! Minden barátom irigyelni fog érte!

— Tehát nemcsak kegyetlen, hanem még gonosz is! Örülne a halálomnak! Jó, — örüljön neki... Azaz még se fog örülni neki, mert együtt halunk meg... Előbb te, s azután én... Két revolver van nálam, s addig lövöldözök be az ablakon, míg el nem találak, s aztán magamat lövöm szíven... Hát haljunk meg... Ha amíg hármat olvasok, addig ki nem nyitod az ajtót, akkor lövök...

— Hallja, barátom, azt még csak meg bocsátom, de hogy tegézni merészel, azt nem!... De tulajdonképen kicsoda ön?

— Alphonse de Lim vagyok...

— Nem ismerem ezt a nevet.

— Legjobb barátomjének, Clémentinének a barátja vagyok.

— Az én kis Clémentinem barátja? Akit ő annyira szeret? Ah, miért nem mondta mindjárt! Azonnal, kedvesem, azonnal...

... És a kulcs fordul a zárban.

Catulle Mendés.

Nyári dal.

Ránk köszönt már néha napján,
Kacsatoll van a kalapján
S mindent, ami éri utján,
Zöld uborkával bevonn;
Lassu, lomha, alig mászik,
Jóformán csak éjszakázik
S rémületbe ejt ezernyi
Olvasót a holt szezón.

Eljön, mint egy gonosz álom
Élethűen minden nyáron
S jóllehet a társasága.
Réges régi keletű, —
Senki sincs, aki szeresse,

— De ime újból telnyitja szemét; már mosolyog is Nevezz rám gyöngyvirágom.

— Dani! — sugá leheletszerűen a leány. De bármily halkán volt is mondván, megértette az mert leste ajka mozdulatát s oly jól esett szívének a régi bizalmas hangon hallva szólítani magát. Ebből tudhatta hogy nem hargszik reá. Odahajlott hozzá:

— Rám ismersz-e Erzsí, nem neheztelsz reám?

A leány ráemelte szemét földöntúli boldogsággal, s úgy sugta: — Szeretlek!

Az öreg Pató látva, hogy leánya már teljesen eszméletlenül van, magukra hagyta a fiatalokat, tudta, hogy sok mondanivalójuk van. Kiment a szobából. — Erzsí e közben folyton epedő arccal tekintett Danira. Azt hitte, hogy évek óta siratott kedvese azért jött vissza, hogy soha többé el ne hagyja; azt hitte hogy tengernyi szenvedéseit végtelen öröm, és boldogság fogja föl váltani. Mit tudta ő, mi történt a végzetes est után; hogy évek multak el, és sok minden megváltozott csak azt látta, hogy vissza jött Danija, kire várakozott. S nem is a fájdalomtól, hanem a meglepetéstől roskadt össze. Ámde Dani arczára öröm helyett szomorúság borult. Lehajtottá fejét, a még mindig ágyban levő leány vánkosára, a feje mellé. Kis ideig közdött fájdalommal, de ez erőt vett rajta. Sirni kezdett, görzösen zokogott:

Csodálkozva nézte mindezt a kisfiú, apját sirni látva, oda futott hozzá: — Apám ne sirj — mondá ő is könnyezve. — Tudod hogy szeretlek, jó leszek, csak ne sirj! — Majd térdeire kapaszkodva, átkarolá nyakát s cirógatá arczát. Dani nagynehezen elfojta zokogását. Beszélni kezdett. Elmondá Erzsíknek, mi történt vele távozása óta... Ünnepepelt művészzé lett. Bejárta a félvilágot. A

Utálatt meg ne vesse,
Ő viszont csak egyre pikkel
S ez a nyomtatott betű.

Bosszúálló, zsémbes fajta
S mert kacagnak egyre rajta
Kigunyolva, mint amolyan
Figurális alakot, —
Áruhában, titkon lopva
Belec-uszik a lapokba
S tödirással fűszerez meg
Minden pompás anyagot.

S nem munkálkodik hiába;
Czápát küld az Adriába,
Épülő ház tetőterétől
Néhány tót legényt ledob,
S idejéből hogyha tellett,
Farkast lát az erdő mellett,
Bár a jámbor ordas hátán
Kutyabőr a dardarob.

Igy köszönt-ránk néha napján,
Kacsatoll van a kalapján
S mindent, ami éri utján
Zöld uborkával bevon;
Lassu, lóba, alig mászik,
Jóformán csak éjszakázik
S rémületbe ejt ezernyi
Olvasót a bolt-szezon.

NAPIHIREK

— **Évzáró vizsgálatok.** Az ág. hitv. ev. elemi iskolában az évzáró vizsgálatok a Miklós utcai templomban a következő sorrendben fognak megtartani. Junius 20 án csütörtökön délelőtt 8—12 ig a fiukkal. Junius 20 án délután 3—6 ig a lányokkal. Junius 21 én pénteken délelőtt 9 órakor hálaadó istentisztelet. A kézi munkák junius 20 án d. e. 11—12 óra között, d. u. 3—6-ig megtekintendők az iskolai helyiségben.

— **A Tiszántuli ev. ref. Kösepi iskolai Tanár-egyesület.** 1901. évi augusztus hó 27. és 28.

dicsősége mámorba ejtő. Azt hitte boldog. Partfogónője, a művész nő mindenüvé követte őt. Szerelmet mutatott tiránta; mért is nem sokára nőül vevé őt.

A kaczér nő elérte célját; egy ünnepejt férfinak lett élettársává. De más szélja nem volt. Boldogítani nem akarta, sőt keveselte is az egykori paraszt fiut. Csakhamar a ivariók után nézett. Botrányok viselkedése által teljesen elidegeiníté magától Danit, a ki elhagyta nejét, elvevé tőle a szeretett kis fiúcskát is.

Ó, mint férfi nem foglalatoskodhatott gyermeknevelésével. Biztos gondos kézzel óhajtá bízni. Ezért hozta őt szülőfalujába, hogy átadja őt Erzsinek.

Eközben bejött az öreg Pató is a kamrából, ahová ennalólért ment a vendég számára. Az öreg megértvén Dani óhajtát, a maga részéről is késznek nyilatkozott, elválni a gyereket. — Itt maradhat nálunk míg csak tetszik. Fogadom, hogy embert nevelek belőle! — S én szerető anyja leszek! — mondá Erzi.

— Óh köszönöm jószágukat, tudtam hogy nem fogok csalódní, de legfőlebb 1—2 évig fogom itt hagyni s akkor elküldök valakit érte, ki majd illően meg is jutalmazza azt, mit én talán az élettemmel sem tudnék visszafizetni. Most bucsut mondok örökre, e kedves falunak s elmegyek messze!

— Elmegy... hova... messzire? — kérde Erzi akadozva.

— Ne kérdezd Erzi, mi késztet elmenni. Kell mennem minél messzebbre. Egyrészt, mert fiaim érdeke úgy kívánja, hogy ne ismerje, meg anyját soha. Másrészt meg mert nem tudnék közeledben élni Erzi, mert becsületes ember vagyok! — de nem

napján Karczagon tartja XVIII. rendes közgyűlést.

Programm: Augusztus hó 26 án, hétfőn. Erkezés. Elszállásolás. Ismerkedés este 8 órakor a kaszinóban. Augusztus hó 27 én, kedden. Délelőtt fél nyolcz órakor a nagy választmány ülése a gimnáziumi tanári tanács teremben. Tárgyai: A közgyűlés elé terjesztendő jelentések bemutatása. Írásban benyújtott indítványok tárgyalása. Folyó ügyek Délelőtt fél kilencz órakor istentisztelet. Imát tart Fazekas Gyula. Istentisztelet után közgyűlés a gimnázium tornacsarnokában. Tárgy sorozat: Einöki megnyitó beszéd. Üdvözlések. Jegyzői jelentés. Pénztárnoki jelentés. Emlék beszéd Imre Sándor felett. Tartja dr. Gulyás István Szolgálati pragmatika. Felolvasás Horvát Ferencztől. Az E. dison-féle fonograf legújabb alakját bemutatja K. a. r. a. i. Sándor.

— Délután egy órakor közebéd a nagy vendéglőben. Ebéd után a gimnáziumnak s a város egyéb látnivalóinak meglekintése. Délután öt órakor közös értekezlet a gimnázium tornacsarnokban. Tárgy: A revideált konventi tanterv végrehajtása s az államsegélyes gimnáziumoknak a tantervhez való viszonya. Fontosabb indítványok (például: országos refomátus tanár-egyesület, a tanári fizetési fokozatok eltörlése, kiadandó tankönyvek) előzetes megbeszélése. Aug. 28 án, szerdán. Délelőtt 9 órakor a közgyűlés folytatása. Tárgysorozat: A közvizsgálatokról. Felolvasás dr. Rác Lajostól. A természettudományi gyakorlatok pädagogiai fontossága. Felolvasás Hemző Lajostól. Előterjesztés tanulmányi kirándulások ügyében. Elek Lajostól. Tisztujtás. Jelentés a pályakérdésekről. Indítványok tárgyalása Közgyűlés be-
rekesztése,

— **A debreczeni vendéglős ipartársulat fel-
lebbezése.** A debreczeni vendéglősök és kávé-
rások ipartársulata, a mint azt mi is meg-
értük, kérvényt adott be a városi tanács-
hoz, melyben az orfeumok egyszer és
mindenkori kitiltásáért folyamodtak. A város tanács a jog és pénzügyi bizotóság

szabad. — Ugy érzem jobban szeretlek mint valaha; mert fölismerem az értékedet. Te adhatnál nekem azt, mit senki a nagyvilágban nem nyújthat: igaz szeretet! Bocsáss meg vétkemért, óidd el, hogy megbűnhődtem. Vereklésemet azzal kezdem, hogy megfosztom magamat, még a láthatásodtól is. Feledj el engem Erzi, de bocsáss meg s légy boldog!

Halk zokogás volt a telelet. A kis fiu, jó szíve által készletve, legyőzte idegenkedését. Odament a siró leányhoz, mintha érezhette volna, hogy amiben nem volt része, megveri általa: az anyai szeretetet.

— Ne sirjon édes jó néni! Apa sem sir...

Ismét zokogás reszketteti meg az erős férfi keblet. Hajh: milyen máskép lehetne ha itt marad lme, milynn boldog családi képet nyújtanának így együtt.

Megindultak, fájdalmasan vett bucsut, az öregtől s leányától. Mégegyszer figyelükbe ajánlva fiát. — Légy jó, fiam, ne sokára elviszlek. Légy türelemmel!

— Isten veled Erzi, élj boldogél!

Sok-sok év mulva egy idegen ur ember, kereste Patókat a faluban. Egy kis fiu kivezette a temetőbe s megmutatta a sírhalmot:

— Ott nyugszik az öreg Pató, meg a lánya. Egy kis fiu volt náluk egy ideig s mikor azt elviték tőlük, előbb a leány halt meg s nemsokára az öreg ember követte őt. A falusi gyerkőcz csodálkozva nézte, hogy az idegen ur miért sir oly nagyon. — Késő bánat!!

véleménye alapján akérvényt. Elutasította és az elutasítást azzal indokolta meg a tanács hogy a fennálló szabályrendelet értelmében magyar nyelvű daltársulatoknak az engedélyt meg kell adni. A tanácsívégzés ellen az ipartársulat felebebezással él a közgyűléshez. A fellebbezésben azt mondja a társulat, hogy a Dankó féle daltársulatok működése ellen nincs kifogása. — De az olyan trüppök működése ellen, hol az egyes cirikusokban is látható dolgokat prudokálnak, vagyis magyarul az orfeumok ellen tiltakozik. A fellebbezés a legközelebbi városi közgyűlésen kerül tárgyalás alá.

— **Nemzetközi birkozások a cirikusban.** Tegnap este is szépszámú közönség gyönyörködött F e k e t e E d e műlovardájának tegnapi élvezetes és érdekes — előadásában. A nemzetközi bajnoka birkozását most is élénk figyelemmel kísérte a közönség. Az eredmény ez alkalommal is meglepő volt amennyiben Kreindl bécsi birkozó a végtelen ügyességű francia bajnokot földre terítette. Ugy látszik Dupont másodszeri esésének a napokban történt lábrándulása az oka. Érdekes volt a hatalmas alkatu oronti olasz bajnok és Podránszky aradi atléta birkozása. Eredményt azonban 22 percig tartó küzdelem után sem tudtak elérni. A harmadik pár Obermayer és Ross voltak itt az amerikai Ross lett a győztes, 7 perc alatt szabályosan földre terítvén a müncheni bajnokot. A birkozásokat ma folytatják.

— **Sulyos vád.** A r a n y Juliánna eseléd leány állott tegnap délután a rendőrség előtt. Sulyos váddal illetik. Egy szülésznő feljelentésére fogták el, aki azzal vádolja, hogy pár hónappal ezelőtt anyaságot konstatált nála s most két hónappal utóbb, ezen állapotnak már nyoma sincs. Mivel pedig nincs tudomása, hogy a gyermekáldás bekövetkezett volna, valószínűnek tartja, hogy itt bűnös operáció történt. Arany Julis tagadja az elene felhozott vádat s így a rendőrség elrendelte a vizsgálatot. Tegnap délután kísérték át a bábaképzőintézetbe.

— **Debreczeni dalosok Kassán.** Az országos magyar daláregyesület ez év augusztus havában Kassán tartja országos dalárversenyét. Az egész ország daloskörei élénk érdeklődéssel kísérik a kassai ünnepély előkészületeit s már eddig negyven dalegylet jelentette be megjelenését. A debreczeni dalegyletek közül ez ideig az «Egyetértés» dalkör akar részt venni az ünnepségeken s erről a kör elnöksége már értesítette is a kassai rendező bizottságot.

— **A szigeti polgármester állítólagos rágal-
mazóit,** id. Wider Antal és Goldberger Mór mármaros-szigeti lakosokat felmentették. Emlékezhettek az esetre olvasóink. Dr. Holosy szigeti lakos ellen feljelentést tett dr. Papp Tibor, Sziget polgármestere azon alapon, hogy neki Wider és Goldberger tudomására hozták, miszerint ezeket Holosy az ő személyelleni rágalmazásra akarta volna felbujtani. Holosy viszont vádat emelt a szigeti királyi törvényszék előtt. Widerék ellen, mely szerint ő ezeknek semmi ilyen megbízást nem adott. A törvényszék 6 hónappal ítélte Widert és Goldberger is kik az ítélet ellen fellebbezést jelentettek be. A debreczeni kir. ítélőtábla ma tartott ez ügyben főtárgyalást és Dr. Löfkövi Márton közvédő meggyőző jogi ér-

vekben g
vádoltat
bott bünt
alól.

— O
Aranyem
Duna köz
nap öngy
Erő mag
ember sz
tória...
szerette
nem akar
ez a mak
folytonos
leány haj
vesztől e
A szerelm
megváltó
dorbézolt
got kérve
zolt, ahol
gel eltáv
nának m
két török
velet talá
el szegén
egyetlen

— I
árják: Se
nap éjfé
javában
esodálato
házban.
asztotta
Sámueln
veszedel
fenyeget
álmából
alig mara
ből men
a szörny
inasuk, a
szobában
megakad
hant s pá
eszmeletl
előben h

— A
színházak
szerencse
ban Dau
az előad
nak vala
ugy meg
ki a néző
kor emb
nál, egy
kaczagás
hangos h
emberek
berek vis
let, vissz
sokára az
Kalis Ber

— V
harmadik
délután
belecsapo
házába,
kivül a s
is tartózt
személyt
Imre 19
katos Ma
éves. A r
nagyobb
betegedte

— A
bikája a
földmives
átdőfte ol

vekben gazdag beszédétől indítva mindkét vádlottat felmentette teljesen a rájuk kiszabott büntetés és következményeinek terhe alól.

— **Öngyilkosság a Sanki-szigetén.** Jókai Aranyember cz. regényének színhelyén, a Duna közepén fekvő Adakaléh szigetén tegnap öngyilkos lett egy fiatalember. Zsirnek Ernő magánhivatalnok, a szerencsétlen fiatal ember szeretett egy színésznőt. A régi história... A fiatal, csinos Domán Klára viszont szerette kedvesét, csak hogy annak kedvéért nem akart megválni a szinpadtól. Zsirneket, ez a makacs ellentállás egészen elkésztette, folytonosan ostromolta a leányt, de hiába. A leány hajthatatlan maradt a bucsút véve kelet felé elutazott — állítólag Németországba. A szerelmes Zsirnek ez időtől fogva teljesen megváltozott. Elhagyagolta hivatalát, ivott és dorbézolt éjjel nappal. Tegnapelőtt szabadságot kérve felebbvalótól, Adakaléha csónakázott, ahol tegnap reggelig korcsmázott. Reggel eltávozott az ivóból és egyenesen a Dunának ment. Holttestét néhány óra múlva két török huzta ki a Dunából. Zsebeiben levelet találtak, melyben érzékenyen bucsuzik el szegény sánta anyjától, kinek öreg napjaira egyetlen támasza volt.

— **Életmentő uriaszony.** Nagyváradról írják: Schwartz nagykereskedő lakásán tegnap éjfél tájban tűz ütött ki. A lángok már javában nyaldosták a szobák butorzatát, s csodálatosképp mindenki mélyen aludt a házban. A fojtó füst, a borzalmas hőség riasztotta föl álmából a ház urnőjét, Schwartz Sámuelné, aki képzelhető rémülettel látta a veszedelmet, mely családját az elpusztulással fenyegette. Kiugrott ezután ágyából, fölverte álmából családja tagjait, akiknek vele együtt még maradt annyi idejük, hogy a lángtengerből meneküljenek. Mikor a tolyosóra értek, a szörnyű izgalomban eszükbe jutott, hogy inasuk, a kis Schartz Zsigmond egyik égő szobában alszik. Schwartz Sámuelné, mielőtt megakadályozhaták volna, a lángok közé rohant s pár perc múlva az elkábult s már eszméletlenül inas gyerekekkel tért vissza, akit ölében hozott ki a halálveszedelemből.

— **A mentő kaczagás.** New York Thália színházában egy színésznő lélekjelenléte nagy szerencsétlenségnek vette elejét. A színházban Daudet Sappho című darabját adták. Az előadás alatt az egyik elektromos lámpának valami baja történt, mitől a közönség úgy megijedt, hogy hanyatt homlok rohant ki a nézőtérről. A válságos pillanatban, mikor ember ember hátán tologott a kijáratnál, egy Kalis Berta nevű színésznő, a ki kaczagásáról híres, a sugólyuk elé lépett és hangos hahotára fakadt. A kaczagásra az emberek visszanéztek. Arczokról eltűnt a rémület, visszanyerték higgadságukat és nem sokára az egész közönség együtt nevetett Kalis Bertával.

— **Villámsújtott gyermekek.** Ehónap tizenharmadikán Uj-Bögön, Szolnok közelében délután felhatkor nagy vihar volt. A villám belecsapott Lukács József, uj-bögi gazda házába, melyben a háztulajdonos két fián kívül a szomszéd Lakatos Imre két leánya is tartózkodott. A villám mind a négy fiatal személyt agyonsújtotta. Neveik ezek: Lukács Imre 19 éves, Lukács Ferencz 14 éves, Lakatos Margit 18 éves és Lakatos Vera 14 éves. A nagy csapás mindkét családot a legnagyobb gyászba borította. A szülők megbetegedtek.

— **A bika áldozata.** Egerhágon a község bikája a földeken dolgozó Kresz Ádám öreg földmivest megrohanta, szarvával mellén átdőtte oly erővel, hogy a szurás egész a

hátáig hatott. A szerencsétlen két napi szörnyű kinyodás után kiszenvedett. Midőn egyik munkás Kresz segítségére sietett, a bika őt is felkapta, levegőbe dobta, de szerencsére kisebb zuzódásokkal sikerült elmeenekülnie.

— **Megint pénzhamisítás.** Ugy látszik, se vége, se hossza nincs a pénzhamisítási lepleléseknek. Napról-napra kapjuk az értesítéseket az ország különböző vidékeiről pénzhamisító bandák üzemleiről. Legujabban, tegnap Gyulafehérvárt tartóztatott le a csendőrség egy nagy pénzhamisító bandát. A pénzhamisítók sátoros cigányok s kizárólag ötkoronásokat gyártottak nagy mennyiségben s e hamis pénzzel elárasztották a vidéket. A letartóztatott két cigányt és egy cigány menyecskét, az ottani csendőrség beszállította az ügyészséghez. A bűnösök magukkal hozták a bűnjelkeket és 250 drb. részben fél-, részben pedig egészen elkészült hamisítványokat.

— **Vidéki krónika. Gyermekölés.** Ulrick Miklós kémendi gazda a csendőrségnek bejelentette, hogy cselédjé Kolmár Anna hajadonnal a leendő anyaság biztos jeleit észlelte most pedig ezek a jelek teljesen eltűntek. A járőr a nyomozást rögtön megejtette, melynek folyamán a leány bevallotta, hogy még a múlt hó 16-án gyermeket szült, de azt kezével nyomban megfojtotta s a pinczében elásta. A kised holttestét a jelzett helyen meg is találták. — **Büntetés elől a halálba.** Klein Hermann temesvári házalót a bíróság öt évi fegyházra ítélte el egy férjes asszonyon elkövetett erőszak miatt. A büntetés tegnapelőtt kellett volna megkezdenie, de Klein felakasztotta magát, hogy megmeneküljön a börtöntől. — **Az öngyilkos honvéd.** Lukács János közhonvéd, a szabadkai honvédkaszárvában agyonlőtte magát. A fegyver csövét a szájába téve a golyó az egész koponyáját szétrombolta. A szerencsétlen ifjú több levelet hagyott hátra s állítólag az egyikben egy altiszt bánásmódja ellen panaszkodik. — **Agyúval meglőtt ember.** Turidi bács megyei községben ünnepet tartottak és régi szokáshoz híven mozsárágyuk dörgésével jelezték az ünnepet. Az ágyuk mellé oda rendelték Joikity Budamér és Radoszavlyev Milost, amikor a faluházáról jelt adtak a lövöldözésre. Joikity meglőtte a kanócot és egymásután sütötte ki az ágyukat. Gyorsan odaért a legelső ágyúhoz, amelytől még töltött a társa. A füstben nem látott a gazdas az égő kanócot odatartotta a mozsárágyúhoz. Az ágyúból kicsapott a láng s mikor a löportüst elszlott, borzalmas látvány tárult a nézők elé. A szerencsétlen ember roncsolt tagokkal, veresen feküdt a porban, a fölöb bant lópor teljen összeégette a testét. — **Brutális tanító.** Száv Tivadár toki görög keleti román tanító — mint levelezőnk írja — brutálisan bánik a gyermekekkel; legutóbb Lukács Joachim, Czurle Vazul és Gogai János toki román parasztok gyerekeit bottal kékre zöldre verte. A szülők közt oly nagy a fölháborodás, hogy a gyermekeiket már nem is akarják iskolába járattatni. Az esetről jelentést tettek a tanító egyházi hatóságának.

Színház

* **Márkus Emília bucsu fe lépte.** Nagy számú és előkelő közönség töltötte meg tegnap este a színház nézőterét. Márkus Emília bucsuzott, mely alkalommal Brioux: Bölcsője került színre. A nagy művésznő Laurinet Breux filozófus asszonyát elevenítette meg csodálatos tökélyvel, nagy művészettel. Az elismerés, csodálat hangján kell szöلمانunk hatalmas alakításáról s a közönség is elismerésének bámulatának adott kifejezést mikor majdnem percről-perczre felhangzott az orkányszerű tapsvihar. A többi szereplők is

jók voltak. Komjáthy, Odry méltók voltak a ünnepelt művésznőhöz, s Breznay és Szatmáry kifogástalan, tökéletes játéka is föltétlenül elismerést érdemelnek.

* **Az Uránia Debreczenben.** Csütörtöktől kezdve négy estén át érdekes látványosságban lesz része a debreczeni közönségnek. Az Uránia kezdi meg ez estén előadásainak sorozatát, a mely négy estén át fog tartani. Előadásra kerülnek:

20-án Pekár Gyula A XIX. század. 21-én Hegedüs Sándor Amerika. 22-én Pekár Gyula A táncz és 23-án Hentaller Lajos 1848 cz. történelmi és hazafias darabja, a melyek ugy a fővárosban, mint a vidéken nagytetszést arattak. Az Uránia előadásai a színházban lesznek s a vállalat számolva a téli színházak melegségével, amerikai hűtőkészüléket szerzett be, mely ugy a fővárosban, mint a vidéken eddig mindenütt pompásan bevált. Ezt a hűtőkészüléket a vállalat Debreczenbe is elhozza, úgy hogy a színházban kellemes, hűs levegő lesz. Az előadásokra, melyekre jegyek már most László Albert könyvkereskedésében jegyezhetők elő, felhívjuk a közönség figyelmét.

Törvénytörvények.

Sóvágó János bünpöree.

A tegnap délutáni tárgyaláson az első kihallgatott a sértett és tanuként megidézték Steier Sándor volt.

Elnök kijelenti a tanu előtt, hogy a törvény megadja neki azt a jogot, miszerint a vallomás tartama alatt a vádlott eltávolítását a tereméből kérheti.

Steier. Köszönöm nagyságos elnök ur, rám nézve teljesen közömbös a vádlott jelenléte, képes vagyok biztos elfogulatlansággal és tárgyilagossággal vallani.

Elnök: Beszélje el kérem az esetet.

Steier: A múlt év október 29-én este 6 1/2 órakor otthon ültem én és nőm, a ki újságolvasással volt elfoglalva addig, a mig én irtam. Egyszer egy kis zöreire lettem figyelmes. Felállottam, hogy kimegyek és megnézem, mi okozta a zörgést. — A mint a terrász-ajtóhoz érek, azt ki akarom nyitni, kívülről nyomást éreztem a kilincsen. Mikor figyelmesebben kikérintettem, rémülve vettem észre, hogy kívülről 4 álarczos rabló igyekszik befelé; miközben ijedten ezt kiáltottam: »mit akartok?« — az ajtót igyekeztem visszafelé nyomni, hogy a kulcsdal is bezárhassam, de a kulcs nem volt a zárban.

A tulerőnek nem tudtam ellenállni, a rablók végre berohantak és három engem a földre tepert, miközben az egyik pisztolyt szegzett homlokomnak. Feleségem — hogy a válságos pillanatokra képes vagyok visszaemlékezni felém rohant jajveszékelve és a homlokomhoz szegzett pisztoly csövét akarta az irányától elfordítani.

Később aztán, — nem tudom, hogyan talán ember feletti erőm volt akkor vagy mi de sikerült a három álarczos kezéből kiszabadulnom a mikor is a szomszéd, háló-szobába futottam, hogy az ottan revolveremet elővehessem. De erre már nem volt időm mert újra letepertek a földre és már ekkor nem volt erőm sem, hogy védelmezsem magamat. Feleségem pedig ájultan esett a földre; ekkor kapott egy ütést a fejére nem tudni a rablótól-e vagy pedig esés közben. Ekkor történt, hogy a szasácsné a nagy kiabálásra és zajra bejött, a kinek is a feleségem intett mikor már eszméleténél volt, hogy rohanjon segítségért. Mikor pedig a szakácsnő Grosz Etel kiszaladt, az egyik álarczos utána lött, de nem talált.

Grosz Etel ki is ment és fellármázta a cselédeket, a kik vasvillákkal és egyéb eszközökkel előrohantak segítségül, de már későn, mert akkorra a zajra figyelmes lett rablók a szőlőskerten keresztül elmenekültek. Csak az egyik, a kinek az arczáról az álarcza: és

kalapot valamiképen lerántottam, késett ottan tovább, mert a kijárást hirtelen nem tudta megtalálni. Ez bizonyára rövidlátó volt.

Elnök: Mit találtak aztán, a mikor a rablók elmenekültek?

Tanu: Három szennyos zsebkendőt és egy botot, a melynek a végén fókos volt!

Elnök: Felismeri ezen tárgyakban az ott találtakat?

Tanu: (A bűnjeleket vizsgálva.) Igen.

Elnök: Tehát ön az ott maradt rablónak az arcát is látta, mikor az álarcát lerántotta?

Tanu: Igenis — jól láttam.

Elnök: Nézzon körül, itt van-e az a teremben.

Tanu: (Körülnézve.) Igenis itt ül.

Elnök: Figyelmeztetem, hogy ön, mint intelligens ember jól tudhatja, hogy ez az ember a vádlottak padján ül és ez nem a tett elkövetésével vádolva, azért tehát jól fontolja meg kérem a mit mond és minden előítélet és elfogultság nélkül mondja meg, ez volt az az ember?

Tanu: Határozottan, csakis ez volt.

Elnök: Ön — Steier ur még a rendőrségnél a Sóvágóval való szembesítése előtt beadta a személyleírását az ott maradt rablónak. És akkor nem jegyezte meg azt, hogy annak a szeméi épek e, vagy nem, pedig Sóvágó egyik szemére t ejesen vak.

Tanu: Ennek az a magyarázata — nagyságos Elnök ur, — hogy én akkor csak alig számbavehető ideig láttam ezen embert és a lámpa fénye miatt nem láttam talán azon különös ismertető jelt, de különben teljes határozottsággal és biztossággal állíthatom hogy ez volt.

Elnök: Le meri ön erre az esküt tenni?

Tanu: Le merem tenni.

Elnök: Es szemébe meri mondani, a vádlottnak:

Tanu: Igenis.

Elnök: Hát tették. — Álljon fel Sóvágó!

Vádlott: (Felpattanva helyéről) Jól meg nézzen tisztelt ur, mert én nem voltam ott! Steier (a vádlotthoz.) Mikor az álarcát lerántottam az arcáról, akkor maga volt ott a lakásomon okt. 29 én este fél 6 órakor.

Vádlott: Már pedig ez hazugság. (Vádlott von)

Elnök: Figyelmeztetem, hogy tisztességesen beszéljen a tanuval!

Elnök: Mit gondol Steier ur, — Grósz Etel láthatta a vádlott arcát?

Tanu: Határozottan nem állíthatom, hogy látta, de lehetséges.

A törvényszék a Steier Sándor megeskütését felfüggeszti.

Következett a Grósz Etel vallomása.

Grósz Etel szakácsnő volt azon időben Steier Sándornál. Így adja elő a dolgot: — Október 29 én este 6 és 7 óra között a vacsorát készítettem az uraknak, amikor egyszerre nagy zaj ütötte meg a fületem és hallom hogy a nagysága a nevem kiabálta. Nagyon megijedtem és futottam fel a lépcsőn az ebédlőbe, a hol a tekintetes urék tartózkodtak és a mint beléptem rémülve vettem észre, hogy a tekintetes ur 4 rablóval küzd. Majd lerogytam az ijedségtől és nagysága csak intett nekem, hogy szaladjak vissza és lármázzam fel a cselédekkel a mit én meg is tettem.

Elnök: Mennyi ideig lehetett ön a szobában?

Tanu: Nem sokáig. — Pár másodpercig.

Elnök: És az alatt a rövid idő alatt mit látott?

Tanu: Látam az egyik rablónak az arcát a kirül a tekintetes ur lerántotta az álarcát.

Elnök: Jól látta?

Tanu: Jól. És azóta is mindég előttem van az arca annak a rablónak.

Elnök: Képes volna most is felismerni?

Tanu: Igenis.

Elnök: Melyik az itten?

Tanu: Ez az (Sóvágóra mutat)

Elnök: Biztos benne?

Tanu: Igenis, — biztos vagyok benne.

Elnök: Mondja a szemébe.

Tanu: (Vádlotthoz, a ki merészen telall) Maga volt!

Vádlott: (Gunyos mosolylyal vállat von)

Elnök: Hát maga sem vette észre, hogy a szeméi hibásak ennek az embernek?

Tanu: Nem vettem észre.

A törvényszék Dr. Kardos Samu, védőügyvéd után, a ki a Grósz Etel megeskütését mellőzni kéri, utóbbi az eskütétel alól egyelőre felfüggeszti.

Elnök: (Vádlotthoz) No Sóvágó, hát mi a megjegyezni valója van a Grósz Etel vallomására?

Vádlott: Nincs nekem, kérem szépen tekintetes királyi törvény- és esküdthírség semmi, csak az, hogy Grósz Etel is azt mondja, hogy felösmert engem biztosan, hát akkor mért nem vette észre hogy a szemem hibás?

Elnök: Hát mit szól erre Grósz Etel?

Tanu: Én kérem szépen épen úgy álltam ezen emberhez, hogy csak a jobb arcát láthattam, ott pedig a szemem nem volt hibás.

Ma délelőtt 9 órakor folytatták a tanukihallgatást. Sorra kerültek a vádlottnakszülei.

Előbb azonban a királyi ügyész szót kér és azt indítványozza, hogy mivel magán uton tudomására jutott, hogy a vádlott üveg szemet és szokott használni, idéztessék meg Losonczy, vármegyei főorvost. Ezt az elnök elrendelte.

A vádlott szülei, 76 éves apa és a 72 éves anya, mind igyekeztek a fiok javára valani is alibijét bizonyítani, de nagyon sok tekintetben ellenmondásba keveredtek az ügyes keresztkérdések sulya alatt.

— Nem olyan az én fiam, — mondja az összetöporódott apa, hogy az le hagyja rántani az arcáról a kendőt, mert ez nem igen birt volna el vele. Elnök: Hát akkor maga olyan féltelmesnek tünteti fel a fiát?

Sóvágó István: — Hát bizony — kérem nem is piszkálhatott annak mindenki az orra alatt. (Derűltésg.) Lapunk zártakor a vádlott anyját hallggták ki.

Különfélék.

+ A felhők villamosságának kihasználása. Ez volna a huszadik századnak legnagyobb-szerű feladata és úgy látszik, hogy megoldásával komolyan kezdenek foglalkozni. Hozzávaló tervet nyújtottak már be 1894-ben a párisi tudományos akadémiához és a vilákiállítás tudományos bizottsága újból fölvetette a tervet. Kettős a cél: Védekezni a jégeső és villámcsapás ellen, egyúttal pedig a felhőkből levezetett elektromosságot akkumulátorokban összegyűjteni ipari és közlekedési célokra. Kimutatták, hogy a következő módszer volna célravezető. Nagy akkumulátor-telepeket helyeznének el egy kertben és összekötnék őket körülbelül négyszáz méter hosszú láncszal, melynek egyik vége mintegy kétszáz méternyi távolságban megerősített léghajók levezető sodronyaival érintkeznek. A léghajókat úgy négyezer méternyre engedik föl. Ily módon a lánc összeköttetésben van a felhőkkel és levezetné azoknak villamosságát a földön levő akkumulátorokba. Hogy valami óriási tömegű villamos erő összehalmozódása esetén szerencsétlenség ne támadhasson, a telepet a lehető legtekélyesebben elszigetelik és levezetővel látják el, mely a talajban végződik. Ha sikerül a hatalmas terv, ha az ember a felhők villamosságát fölhasználhatja és a szél erejét villamosságra tudja változtatni, akkor nincs mit beszélni többé a szénhiányról, sőt akkor a szénbányák bátran megszüntethetik a munkájukat.

+ Villemesant sétabotjai. Villemesant, a Figaro alapítója, — beszéli Blum Ernő — szeszélyesebb volt, mint egy asszony: akit tegnap még istenített, azt másnap már utálta. Ha meguntta valamelyik munkatársát — és az ilyesmi nála mindennap megtörténhetett — minden teketória nélkül elbocsátotta, de ha ép jókedve volt, megajándékozta — egy sétabottal. Ez az elbocsátás jele volt. Egy napon megint Lambert-Liboustra került a sor, akit már több ízben elbocsátott. „Jól van, — felelte ez — nem bánom, megyek, de sétabotom már van elég, ezuttal tehát egy esernyőt kérek”. Senkivel sem veszett össze annyiszor és barátokozott meg újra Villemesant, mint Wolff Albertel, akinek a hagyatékában tehát kétségtelenül igen szép sétabot-gyűjteményt találtak. Maga Blum Ernő is elhelyezett egy ízben egy cikket Villemesantnál, de amikor Blum másnap megjelent nálla, Villemesant duzzogva fogadta e szavakkal: „Az ön cikkek ugyan nem sokat ér”. Amikor Blum erre a sétabotját kérte, Villemesant ráförmedt: „No még csak az kellene. Sétabot egy ilyen rossz cikkért. Csak nem fogom ezért még meg is jutalmazni.”

CSARNOK.

Az uzsorás leánya.

— Regény két kötetben, —

I r t a : Vitkay Zoltán.

— Első kötet. —

1K.

V.

Nem várt meglepetés.

— Többször volt e miatt zenebonna a kastélyban. A grófnének úgy lászik — ez esetben legfájdalmasabban.

— No e dolognak utána kell nézmem — mondta Hedry gróf. Bizonyosan az a nő fogadott embert, ki magától elrabolja az iratot.

— De hát mégis nem értem! — véleményezte a kasznár.

— Mit nem ért? . . . Hiszen az ügy világos!

Azt nem értem, könyörgöm, hogy honnan gyaníthatta valaki miszerint az az irat oly nagyfontosságú?

— Hah hiszen ez tiszta dolog! Furcsa hogy egy oly élemedett ember, mint maga nem képes felérni észszel.

— Nem én instálom.

— Hátha abban az iratban épen egy titkon született gyermekről van említés téve? Érti már?

— Értem de ezt mégsem tudom fel-fogni honnan tudta valaki hogy az irat nálam van letétbe helyezve.

— Édes barátom maga nagyon elmaradt a világtól. Nem tudja, hogy mindazok, kiknek érdekükben áll bizonyos titkot rejtve tartani, fizetett kémet tartanak s általa értesülést szereznek?

— Ezt bizony nem is álmodtam volna — tördelte a szót kasznár.

Hedry gróf előbbi kijelentésével Céliára gondolt ki oly ügyesen kileste minden titkait.

— Ugy van! . . . Kezd a dolog tiszta lenni előttem. Az a levél, melyben maga e fontos iratról említést tett sajtáságos módon eltűnt szobámból. Bizonyos ennek alapján tette meg az illető e szokott eljárást, hogy a levelet kézhez kerítse.

— Az bizony igaz! . . . Most már én is kezdem belátni.

— Helyes! . . . Én is e csapáson fogok elindulni, hogy a sötétségben világosságot helyezzek. Levelem elrablóját kell lealcáznom.

s ekkor k

szövevény

— Ha

méltóság

atta oku

miatt.

— No

— Most m

ügyet!

Ezzel

gyoni hely

volna a k

elhajtatott

— Te

— Ez a n

sodromból

atvámról t

El kell kö

kezembe

Hagy

lyába utaz

állott a ké

Emlit

Hedry gró

nár nevét

padott.

Hogy

beszéljük.

Endre

kapitányi

önkényura

sem volt e

szokott a

szágbán é

Innen

reskedővé

Azon

nőt ki a c

tenni.

Hu,

mék hazáj

nem ismer

dezte úgy

Endre

melyben r

A reg

a kicsapon

helyeken j

válogatott,

Ez és

nem volt,

Belátt

nemcsak k

reteszi.

Miután

vagy vissza

egyét gon

épen Ham

hűlten nej

Magya

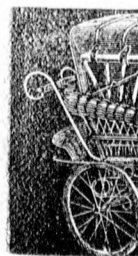
fővárosban

ratanitónó

Midőn

pott, magá

kor egy kis

az itt látható

s ekkor kezembem fogom tartani az egész ügy szövevényét.

— Hát csak cselekedjék belátása szerint méltóságod!... Engem ne méltóztassák miatta okul vetni. Életemről volt szó a levél miatt.

— No, csak legyen maga nyugdotan. — Most már én veszem kezembe a furcsa ügyet!

Ezzel Hedry gróf a nélkül, hogy a vagyoni helyzetre vonatkozólag valamit szólna a kasznárnak, kocsijába ült és hirtelen elhajtatott.

— Terringetét! — mormolá utközben. — Ez a nem várt felfedezés teljesen kivert sodromból. Még derék lesz ha kívül, hogy atyámról testvérem az uzorás leánya!... El kell követnem mindent, hogy ezt az iratot kezeimbe vehessem!

VI.

Célia terve.

Hagyjuk Hedry grótot fővárosi kastélyába utazni s lássuk meg, kinek érdekkében állott a kérdéses irat elrablása.

Említettük olvasóinknak, hogy midőn Hedry gróf a váthi uradalomban levő kasznár nevét említette, Célia feltűnően elsápadott.

Hogy miért történt ez rövidesen elbeszéljük.

Endrei Károly, ki a szabadságharcot kapitányi ranggal küzdötte végig, midőn az önkényuralom alá jutott országban senkinek sem volt élete biztosítva, több társaival kiszókött a hazából s darab ideig Törökországban élt.

Innen Amerikába vitorlázott ki, hol kereskedővé lett s gazdagon megnősült.

Azonban nevében nem találta fel azon nőt ki a családi tüzhelyet boldoggá képes tenni.

Hu, nagyravágyó nő lett a szabad eszmék hazájában született leányból, ki korlátot nem ismert és saját tetszése szerint rendezte ügyeit.

Endrei megátkozta még a pillanatot is, melyben nőül vette.

A regényes hajlamu feleség később még a kicsapongást sem vetette meg. Nyilvános helyeken jelent meg szeretőivel, kiket úgy válogatott, mint ruhát szokás.

Ez és az a körülmény, hogy gyermeke nem volt, növelte Endrei aggodalmát.

Belátta, hogy a kicsapongó nő mellett nemcsak hitelét, hanem becsületét is tönkreteszti.

Miután pedig különben is sarkalta a vágy visszatérni rég nem látott hazájába, egyet gondolt. Pénzzé tett mindent s egy épen Hamburgba vitorlázó hajón odahagyta hűtlen nejét.

Magyarországba visszatérve, egy ideig a fővárosban lappangott, hol egy szép zongoratanitónővel ismerkedett meg.

Midőn aztán Hedry-grófnál állomást kapott, magához vette a szép nőt, ki már ekkor egy kis leánynak adott életet.

(Folyt. köv.)

Bárócsik díj szabályzata.

	Egy lovas	Egy lov s lovas
I. Napozásra.		
Égés napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	80	30
Fél napra, reggeli 8 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	50	20
II. Óraszámra.		
1 órára	40	15
2 órára	60	25
3 órára	80	40
4 órára	100	55
5 órára	120	70
6 órára	140	85
7 órára	160	100
8 órára	180	115
9 órára	200	130
10 órára	220	145
11 órára	240	160
12 órára	260	175
13 órára	280	190
14 órára	300	205
15 órára	320	220
16 órára	340	235
17 órára	360	250
18 órára	380	265
19 órára	400	280
20 órára	420	295
21 órára	440	310
22 órára	460	325
23 órára	480	340
24 órára	500	355
III. Egyes járatokért.		
egállapodás és visszamenet nélkül a város torompón belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetésnél (valláskülönbség nélkül), ha a végintézés a templomban történik, a temetőbe s és vissza	1	30
A hástól a temetőbe ki és vissza	20	6
A színházba menet	60	80
A színházról jövet	80	4
A városi vasúti indókba vagy raktházba napal enet vagy jövet kézi táskával	50	50
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczár díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, cukorgyár, légszuszár, kertészeti egylet és gőzmalomban menet vagy jövet	50	50
A menet és visszajövet egy órai várakozással nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövődehez menet vagy jövet	50	0
A menet és jövet egy órai várakozással minden következő órára	1	60
első barom- és lovasúttérre oda és vissza egy órai várakozással	1	20
minden következő órára	40	40
tonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	80
és visszajövet 1 órai várakozással	50	30
órára.	40	80

319|1901 szám.

Hirdetmény.

Debreczen szab. kir. város törvényhatóságának f. évi Julius havi bizottsági közgyűlésén egy illeték nyilvántartói állást fog választás útján betölteni, mely állás 2000 korona fizetés és 400 korona lakáspénzből álló javadalmazással van egybekötve.

Felhívom az ezen állásra pályázni kívánókat, hogy felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám mint a kijelölt bizottság elnökéhez f. évi Julius hó 15-én d. u. 5 órájáig annyival inkább benyujtsák, mert a később érkező pályázati kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Debreczen 1901 Junius hó 6.

Gróf Degenfeld József főispán.

LUCSIVNA

fürdő 770 m. tengerszín fölötti magasságban, a Központi Kárpátok tövében (Szepesmegye) szép regényes völgyben észak felől a Kárpátok által védve.

Oleós és kényelmesen berendezett nyaralókkal és vasuti megállóhelyel.

Fürdő-évad megnyitása május hó 20-ika.

Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál a fürdőtulajdonosa

Szakmáry Donáth.

Anyák! Mielőtt

gyermekkoscsit vennének kézik meg üzletemet vany legalább hozassanak maguknak képekkel dusan ellátott ingyen és bérmentve küldendő árlapot új, higiénikus, fekvésre vagy ülésre igazítható, szétszedhető kocsijaimról. Legnagyobb tisztasági Kiváló elegancia!

Baumann L. cs. és kir. szabadalomtulajdonos. Wien, VI/2., Millergasse 6.

Értéktelen utánzatok megvásárlásától tartózkodni tessék; csak az a valódi, melyen az itt látható védjegy a kocsis fenekébe van benyomva

319. SZÁM.

Az „ISTVÁN“ gőzmalom társulat gyártmányainak ÁRJEGYZÉKE.

As 1887. április hó 18-án Budapestem tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokra vonatkozó egyezmények szerint. Itt helyben, kötelezettség nélkül.

Kézpénzfizetés mellett, zsákkal együtt 100 kiló

A. Asztali dara nagyszemű	28. 60
B. Szinte " aprószemű	27. 60
0. Király liszt	27. 60
1. Lángliszt kivonat	26. 60
2. Elsőrendű zsemlye liszt	26. —
3. Zsemlye liszt	25. 20
4. Elsőrendű kenyér liszt	24. 80
5. Közép kenyér liszt	24. —
6. Kenyér liszt	22. 20
7. Barna kenyérliszt zsákkal á 70 kg	20. 20
8. Takarmány liszt	12. 60
11. Finom korpa zsákkal á 50 kg.	9. —
" " zsáknélkül	8. 60
12. Durva " zsákkal " " "	9. —
" " zsáknélkül	8. 60
Cairke buza zsák nélkül	8. —

Debreczen, 1901. június 17.

* Az arak korona fillérben szá mittatnak

PÉNZHITELT

szerez ingatlanok-, házak- és birtokokra 2-ik és 3-ik helyen is, továbbá convertálásokat és minden pénzügyi transzactiót nyújtányosan és diszcretió mellett teljesít

minden előleges költség nélkül

DÉNES LIPÓT,

bank és forgalmi irodja

Budapest, VI. ker., Teréz-körut 18

Közve titók kizárva — Válaszshélyeg kéretik.

TROPON-SÜTEMÉNYEK

izletesebbek és a legáplálókabbak.

TROPON-CAKES (Biscuits)

igen jóízű teasütemény, nagy fehérnye tartalmánál fogva nagyon tápláló.

TROPON-KÉTSZERSÜLT

lőbb a közönséges kétszersülnél. Tej, kávé, bor mellé a legjobb sütemény egészségesek és betegek számára.

TROPON-KARLSBADI-KÉTSZERSÜLT

zsirtalan és azért igen könnyen emészhető sütemény gyöngygyomruak számára.

TROPON-DIABETIKUS-KÉTSZERSÜLT

elenyésző csekegy liszt-tartalma és nagy fehérnyetartalma miatt a cukorhajosok legjobb tápláléka.

Minden gyógyszerárban kaphatók.

Utbaigazítást ad: Dr. RÖDER és TSA.

Dr. LÁSZLÓ FRIGYES, osztr. magy. Tropon-Budapest, VI. Gyár-u. 77. és tápliezt-gyárai Klosterneuburg-Bécs.

Könyv- és könyomdai
munkák
a legjutányosabb árakon
felvállaltatnak.

Sz.-Fehérvár 1879-ben^o
ezüstéremmel

Kiűntetve: London
1871-ben díszoklevél.

Szegeden 1876-ban
érdeméremmel.

KUTASI IMRE

kő- és könyvnyomdája

Debreczen, Piacz-utcza, Gáll Ferencz ház 79. sz.

Ajánlja magát mindenféle

könyv- és könyomdai munkák

gyors és pontos elkészítésére. Elvállal: tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott
iveket, ét-, bór- és árlapokat, díszműveket, arany, ezüst és színnyomatban; díszes egybekelési
és látogató jegyeket. Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül,
a legjutányosabb árban eszközöltetnek. — A papír gyári árban számíttatik.

Hirdetéseket

a kiadásomban naponként
megjelenő „DEBRECZENI
HIRLAP”-ban legolcsóbban
számítva közze teszek.
Kutasi Imre,
könyv- és könyomdatulajdonos.

Debreczen, nyomtatott Kutasi Imre könyvnyomdája

XI.

D

1879-ig
1879-ig
1879-ig
1879-ig

A nap
Lövy Igná
alapítóját é
lyes főkap
fás miatt f

Önök,
egyebet az
tovább, leg
egy pillana
hitelezőit é

Engem
a végső ak
vetkeznie —

Egy er
nem is nag
a párolgó é
ban, holnap
időkre! . .

Hát ez
iok, gyáros

Hát va
nek a másil
mertebbekne

nak? Ugy t
iparos, kere

csak rövid
zasságot, ho
hagyja, min
szonykát, mi

Henri Fe
ember, feke
barna, de it
gyon sáppadt
Szomorú sze
nézése.

Forget u
testtartásu e
Nagyon korre
tője gomblyu
reszljének a

A kocsis
min; nagyon
Nagyon büszk
érdeklődik.
van

Quat de
Ősz. — Nagy
utczán, az I.
bérkocsi is á
törvényszék
s egy fogház
aki karját nyu
meglátja a föl
solni kezd. A
Henri, aki na
hoz megy; ug
látna s minth

Forget (

103!

A kocsis